



Наша Українська Рідна Школа
Ukrainian Heritage School

700 Cedar Road • Jenkintown, Pennsylvania 19046 • Telephone: 215-663-5322

ЗАВДАННЯ з дня 03/18/2017

Вчитель Ярослав Щур

ЛІТЕРАТУРА — ІСТОРІЯ **ГЕОГРАФІЯ** КУЛЬТУРА — Розмовна — ~~МОВА~~

8 кл.	
ЧИТАТИ	Лісостепова зона України. «ГЕОГРАФІЯ УКРАЇНИ» П.О.Масляк (ст. 50-53)
ПИСАТИ	
ІСПИТ	
9 кл.	
ЧИТАТИ	
ПИСАТИ	
ІСПИТ	
10 кл.	
ЧИТАТИ	Українська діаспора в Австралії. «ГЕОГРАФІЯ УКРАЇНИ» П.О.Масляк (ст. 187-188)
ПИСАТИ	
ІСПИТ	
11 кл.	
ЧИТАТИ	МІСЬКЕ НАСЕЛЕННЯ України. (матеріал додається) «ГЕОГРАФІЯ УКРАЇНИ» П.О.Масляк (ст. 75-78)
ПИСАТИ	
ІСПИТ	
12 кл.	
ЧИТАТИ (розмовна Мова)	Підготовка до КІНЦЕВОГО ПИСЬМОВОГО МАТУРАЛЬНОГО ІСПИТУ З ГЕОГРАФІЇ УКРАЇНИ.
ПИСАТИ	
ІСПИТ	
	<u>Shkilna Rada's Matura Page</u> https://sites.google.com/site/shkilnaradasmaturapage/

Українська діаспора в Австралії

В Австралії проживає близько 38 тис. представників української діаспори.

Видатною постаттю в українсько-австралійських взаєминах лишається Микола Миклуха-Маклай, визначний мандрівник, океанограф та етнолог, що у 1870-х роках досліджував Нову Гвінею, острови Малайського архіпелагу, перебував у Сідней, де одружився з австралійкою, й вніс великий вклад у вивчення тубільних культур та географії Австралії.

Масова еміграція українців в Австралію розпочалася наприкінці 1940-х років, а найбільшого розмаху набула 1949 року — з Німеччини, з так званих таборів переміщених осіб («Ді-Пі»).

Перша українська громада Південної Австралії була заснована у травні 1949 року. Протягом кількох наступних років виникли громади в інших штатах.

Перше Об'єднання українців Австралії було утворене 10 червня 1950 року на першому загально-австралійському з'їзді українців.

На четвертому з'їзді у 1953 році був створений Союз українських організацій Австралії (СУОА), що до цього часу координує діяльність громад та інших українських організацій, представляє австралійських українців у їх зносинах з представниками української діаспори в інших країнах світу. Штаб-квартира СУОА знаходиться в Мельбурні – місті найбільшого зосередження українства Австралії. Головою СУОА є Стефан Романів. На даний час до складу СУОА належать 22 організації закордонних українців.

Молодіжний рух поділяється на дві організації – Пласт і Спілку української молоді (СУМ). Обидві організації підтримують зв'язки з австралійськими і міжнародними молодіжними організаціями.

Активно розвивався в Австралії український жіночий рух. Союз українок Австралії (СУА) діє з 1949 року.

Переважає більшість українців Австралії належить до УГКЦ або до УАПЦ.

ЗМІ української громади в Австралії

Важливу роль житті української громади в Австралії відіграють засоби масової інформації. У 60-х роках виходило понад 20 різноманітних видань, деякі продовжують існувати до цього часу.

Сьогодні наймасовішими є дві газети-двотижневики: «Вільна Думка» та «Церква і Життя». Газета «Вільна Думка» є першою українською газетою в Австралії та виходить в Сідней з 10 липня 1949 року, має своїх представників в Мельбурні, Аделаїді, Воллонгонгу і Ньюкаслі. Газета «Церква і Життя» видається в Мельбурні з квітня 1960 року.

В штаті Вікторія працюють дві українські радіостанції «СБС» та «Three ZZZ». В Сідней також функціонує українська радіостанція «СБС».

На початку 90-х років газети «Вільна Думка» та «Церква і Життя» почали видавати англomовну сторінку. На даний час газети видають всю інформацію двома мовами, українською та англійською.

В червні 2009 року головного редактора українського часопису в Австралії «Вільна Думка» Володимира Шумського було нагороджено орденом Австралії за заслуги перед українською та австралійською спільнотою.

Українська громада штату Південна Австралія також видає щомісячний україномовний журнал «Наша Громада».

З початку вересня 2014 р. на телеканалі «SBS Australia» два рази на тиждень виходять програми телеканалу «Перший Україне».

Визначні представники української громади

Визначні українці:

1. Голова Союзу українських організацій Австралії С.Романів.
2. Спортивний тренер В.Коваленко.
3. Головний редактор українського часопису в Австралії «Вільна Думка» В.Шумський. У червні 2009 року В.Шумський. Нагороджений орденом Австралії за заслуги перед українською та австралійською спільнотою.
4. Почесний консул України в Мельбурні В.Ботте.
5. Професор М.Павлишин. Очолює Наукове товариство імені Тараса Шевченка, Центр (кафедру) україністики імені М.Зерова в Мельбурні при Університеті Монаша.

Найбільш активні представники діаспори:

1. Заступник Голови СУОА М.Ткачук.
2. Диригент Кафедрального хору при парафії св. Апл. Петра і Павла в Мельбурні, а також Капелли «Черемош» при Спільці української молоді В.Головко. Організатор ряду хороших колективів: «Просвіт», «Надія Церкви», «Благовіст». У 2009 році йому присвоєно Президентом України звання «Заслужений діяч мистецтв України».
3. Голова Союзу українок Австралії Г.Касіян.
4. Діяч мистецтв М.Моравська-Дехніч. Мистецький керівник танцювального ансамблю «Верховина» Спільки української молоді. У 2009 році їй присвоєно Президентом України звання «Заслужений діяч мистецтв України».
5. Діяч мистецтв О.Тарнавська. Куратор Молодечого Кафедрального хору при Українській католицькій кафедральній парафії св. Апл. Петра і Павла в Мельбурні, член Союзу українок Австралії, секретар управи Об'єднання українських католицьких організацій Австралії, секретар управи української громади штату Вікторія, член Пласту. У 2009 році їй присвоєно Президентом України звання «Заслужений діяч мистецтв України».
6. Отець З.Хоркавий. Куратор Музею українського мистецтва імені Владики Івана Прашка в Мельбурні (Австралія), член Спільки української молоді, української громади штату Вікторія (Австралія). У 2009 році йому присвоєно Президентом України звання «Заслужений діяч культури України».
7. Голова Української центральної шкільної ради в Австралії О.Стефин.

Лісостепова зона України

Лісостепова зона простяглася від Прикарпаття до Середньоросійської височини. Північна межа (із Поліссям) проходить поблизу Львова, Шепетівки, Житомира, Києва, Ніжина, Глухова, а південна - по лінії Ананьїв - Знам'янка - Олександрія - Красноград - Балаклея - Куп'янськ.

Рельєф Лісостепу різноманітний. На Правобережжі зона займає Волино-Подільську і Придніпровську височини, на Лівобережжі - частину Придніпровської низовини і відроги Середньоросійської височини.

Зональними типами ґрунтів є сірі лісові ґрунти (під лісовими масивами), а також типові чорноземи (під лучним різнотравним степом). У заплавах річок поширені лучно-чорноземні ґрунти, Клімат Лісостепу помірно континентальний. Із заходу на схід січні температури змінюються від -5 до -8°C, липневі - від +18 до +22°C. На заході випадає 550-750 мм, на сході - 450 мм опадів на рік. Густота річкової сітки зменшується із заходу на схід.

У Лісостепу переважають широколисті ліси, головним чином діброви. Бук утворює великі масиви на крайньому заході. Граб характерний для лісів Придніпровської височини. На Лівобережжі домінує дуб із домішкою клена, липи, ясена. Соснові і сосново-дубові ліси займають піщані тераси річок.

Ландшафти Лісостепу сильно змінені людиною. За останні сторіччя лісистість зменшилася від 40-50 до 5-10%. Середня розораність Лісостепу складає 75%, а на Лівобережжі - навіть 90%. Природні умови сприятливі для вирощування пшениці, кукурудзи, гречки, цукрового буряка і багатьох інших культур.

Для Лісостепу є характерним поєднання тваринного світу Полісся і Степу. У лісах водяться лось, дикий кабан, козуля, вовк, борсук, куниця, білка. На степових ділянках типові тварини - заєць-русак, лисиця, гризуни (ховрашки, хом'яки, миші); із птахів - сіра куріпка, перепел.

Лісостеп України поділяється на чотири фізико-географічні провінції: Західно-Українську, Дністровсько-Дніпровську, Лівобережне-Дніпровську, Середньоросійську.

МІСЬКЕ НАСЕЛЕННЯ

Міста України.

Станом на 1 січня 2009 року в Україні налічується 1345 міських поселень. З них 459 міст (з яких 159 — міста республіканського або обласного значення) та 886 селищ міського типу.

Найбільше міст у Донецькій (52), Львівській (44), Луганській (37), Київській (без Києва) (26), Дніпропетровській (20) областях. Найменше міст у Херсонській, Миколаївській (по 9), Волинській, Житомирській, Рівненській, Чернівецькій (по 11) областях.

Найбільша концентрація селищ міського типу у східних областях — Донецькій (131), Луганській (109), Харківській (61). Найменша у Чернівецькій (8), Черкаській (15), Рівненській (16), Миколаївській (17).

Зміни в динаміці загальної чисельності населення визначаються змінами у розміщенні міського і сільського населення. Розміщення міського і сільського населення має істотний вплив на раціональне розміщення та оптимальний розвиток продуктивних сил.

Якщо на початку століття в Україні переважало сільське населення — близько 82% всього населення, то нині майже 68% її населення мешкає в міській місцевості. Аналіз статистичних даних свідчить, що міське населення протягом значного історичного періоду мало стійку тенденцію до зростання. Лише за період 1979–1998 рр. його приріст склав 3,5 млн. чол., або 11,4%. За цей період зросла і питома вага міського населення — з 60,8% в 1979 р. до 67,8% — в 1998 р.

Показник питомої ваги міських жителів має суттєві територіальні відмінності — від 38,5% в Закарпатській області до 90,1% в Донецькій. Аналіз даних показує, що лише в 6 областях країни переважає сільське населення, а в решті регіональних одиниць частка міського населення становить понад половину населення. Такі особливості територіальної концентрації населення та наявні відмінності соціально-економічного, екологічного та політичного розвитку обумовили і своєрідність зрушень в загальній чисельності населення України та її регіонів. Так, протягом останніх десятиліть динаміка чисельності міського населення змінювалася: якщо в міжпереписний період 1979—1989 рр. зростання міського населення було більш інтенсивним, то надалі воно поступово скорочувалося. З 1994 року приріст міського населення України змінився на його скорочення. За 1994—1998 рр. міське населення країни скоротилося на 1,4 млн. чоловік.

Міське населення України проживає у різних типах поселень: малих містах (з населенням до 50 тис. жителів), середніх (50—100 тис. жителів), великих (100—250 тис. жителів), крупних (250—500 тис. жителів) та найкрупніших (понад 500 тис. жителів), а також у селищах міського типу.

На 1 січня 1999 р. в Україні нараховувалося 448 міст, в т. ч. 169 обласного підпорядкування, 897 селищ міського типу та понад 28775 сіл. У міських поселеннях, які становлять менш ніж 5% всіх населених пунктів України, зосереджено більш як 2/3 населення країни. В цілому міста становлять лише третину міських поселень України, але в них проживає близько 90% всього міського населення. При цьому основна його частина припадає на крупні і найкрупніші міста.

В селищах міського типу з людністю понад 20 тис. чол. проживає лише 2% населення, а решта населення проживає у поселеннях до 20 тис. чоловік.